

Agustí Ensesa Bonet

Escola de Tastavins del Gironès

El vi

Nauta

Monastrell Criança

Vi elaborat amb raïms de la varietat mediterrània Monastrell de la zona de Villena, a Alacant. Color vermell molt fosc amb notes violàcies. Aroma molt atractiva i potent que recorda la fruita molt madura. Notes de vainilla i coco que li dona la seva criaça en botes de fusta de roure. En boca és molt saborós, potent, vellutat, elegant i dens. El seu darrer gust és molt llarg, càlid i agradable. Verema dels raïms de vinyes velles de més de quaranta anys al seu punt òptim de maduració, i, fins i tot, una mica sobremadurats per aconseguir dolçor i

caràcter. Bon maridatge amb plats de carn amb salses una mica dolces. Molt encertat, per exemple, amb magret d'ànec amb gerds i una reducció del mateix vi. Preu aproximat: 5 euros.

El celler elaborador: Aquest vi s'ofereix dins dels productes de qualitat del catàleg del grup Freixenet. Pertany a la DO Alicante, situada en una zona privilegiada, el mediterrani de la Península Ibèrica, amb un clima lluminós i càlid que resulta favorable per a l'elaboració de vins atractius i de guarda. Per a més informació: www.freixenet.es.

Col·leccionisme

Màgia a la Costa Brava

Xevi mostra els cartells de la seva col·lecció a Santa Cristina d'Aro

Xavier Romero

El cas de Xavier Sala i Costa Xevi el mag gironí més internacional, és realment extraordinari, parlant sobretot des del vessant del col·leccionisme, tota vegada que el seu prestigi com a il·lusionista ja és de sobres conegut. Visitar la seva Casa Màgica, a Santa Cristina d'Aro, és conèixer no només tota mena d'estruts i objectes relacionats amb la màgia, en alguns casos únics, sinó que des del punt de vista del col·leccionisme relacionat amb el paper imprès el que s'hi mostra resulta impressionant.

Xevi ha fet ara una recopilació dels seus cartells, d'aquells en què expressament surt ell i les seves funcions, i aquest recull l'ha traduït en un llibre complementat per una exposició a Santa Cristina d'Aro, la seva localitat natal, i epicentre de les seves actuacions com a ambaixador de la Costa Brava; ha comptat amb la col·laboració de l'Ajuntament per a la mostra, que es pot visitar a la sala d'exposicions de la Caixa fins al proper 28 de març. De la seva amplíssima col·lecció, en aquest cas només ha triat els exemplars en què surt ell, tant en solitari com formant part d'un ampli programa d'intervencions.

Xevi destaca, doncs, tant com a artista en la màgia com per l'afició a guardar coses curioses per sentir-se d'aquesta manera un col·leccionista; gràcies a aquesta fal·lera podem gaudir

ara de tants testimonis gràfics i documentals. L'exhibició repassa la Costa Brava durant les darreres dècades, mig segle sencer recordant els punts turístics més emblemàtics dels anys 60, els festivals màgics dels anys successius, i un sense fi d'actuacions, tant acompanyant a grans artistes de l'espectacle i de la cançó com en solitari a través de participacions que van des d'actes benèfics i culturals a *shows* professionals.

El col·leccionista Xevi ja va guardar els cartells de les seves primeres actuacions, l'any 1959 a la Casa Municipal de Cultura de Palamós, i al *Círculo Calongense* de Calonge, essent presentat aleshores com a rapsode. Al cap de poc es decantaria per la màgia i l'il·lusionisme, i ja l'any 1965 arribà a finalista del concurs *Salto a la fama*, de TVE, un mitjà en què, al llarg del temps, hi intervindria de manera assídua. L'any 1968 assumeix una altra faceta, la d'home radar, conduint a cegues a Empúriabrava, i posteriorment batent el rècord del món de conducció amb els ulls tapats, amb un recorregut des de Montserrat fins a Barcelona.

En discoteques, casals, festivals infantils i de màgia, en festes majors... A través dels cartells es pot seguir fidelment la trajectòria professional de l'artista. També mostra fotografies i autògrafs de gent amb qui va actuar, i de personatges com ara Salvador Dalí.

Gironins del segle XIX

Manuel Jonama Bellsolà

Als matins, quan la calor encara era suportable, s'asseia al porxo de la casa. Mirava en silenci. Mirava sense mirar, perquè, sense voler-ho, acabava recordant aquells dies en què llevar-se al matí era preparar-se per lluitar contra l'enemic. Perquè per més anys que passaven, no ho podia oblidar.

Manuel Jonama Bellsolà va néixer a Girona el 1791 i tant ell com la seva germana Llúcia, sis anys més gran, han passat a la història per fets d'armes. Llúcia estava casada amb un tinent irlandès, anomenat Fitzgerald, que formava part del regiment d'Ultònia, on també hi havia en Manuel. El contingent dels dos cunyats va ser un dels encarregats de fer front als francesos durant la invasió napoleònica. Pel que fa a Llúcia, va ser comandant de la famosa companyia de Santa Bàrbara, formada exclusivament per dones.

Quan, el 1814, Napoleó es va retirar derrotat de la Península Ibèrica, els Jonama van veure reconeguts els seus mèrits. Manuel va ser condecorat amb la Medalla del Patiment per la Pàtria i la seva carrera militar va prosperar: el 1820 es graduava com a capità d'enginyers i, tres anys més tard, ja era coronel. En aquells moments, aprofitant el desgovern dels anys napoleònics, les colònies espanyoles d'Amèrica havien activat moviments independentistes, que culminarien quan a la metròpoli es va viure l'anomenat Trienni Liberal el 1820. Va acabar el 1823 amb un cop d'estat del rei Ferran VII i un retorn de les polítiques més retrògrades. Quan es produïen aquests fets, Manuel Jonama estava destinat a Mèxic i després va passar a les anomenades Províncies Unides del Centre d'Amèrica, és a dir, els territoris del que ara són Guatemala, Nicaragua, Costa Rica i Hondures, que en el procés d'emancipació de la metròpoli es van organitzar en una república federal conjunta. El militar gironí va col·laborar en aquest projecte, fundant-hi un col·legi militar el 1826 i, després, ajudant al general hondureny Francisco Morazán.

Jonama també va posar en pràctica els seus coneixements d'enginyeria, traçant carreteres a la zona de Bárcenas i fent plànols i croquis de les ruïnes de Copán. A més, va ocupar diversos càrrecs, entre els quals destaquen l'alcaldia d'Antigua i el ministeri de guerra de Guatemala entre 1848 i 1849.

A partir d'aleshores, es va retirar de la vida pública per viure a la seva finca agrícola d'Antigua, on va morir el 1870, quan tenia setanta-nou anys.

Xavier Carmaniu Mainadé
Historiador i periodista